

การบริหารจัดการคดีในสถานีตำรวจกรมศึกษา กองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม*

ร.ต.ท.วิศวานนท์ ศรีงาม**

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ/คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยในปัจจุบัน มีองค์กรหลักที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายอาญาเพื่อรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสงบสุขของบ้านเมือง รวมทั้งดำรงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ โดยแต่ละองค์กรจะรับผิดชอบภารกิจในการบังคับใช้กฎหมายของตนเป็นการเฉพาะและปฏิบัติงานแยกอิสระจากกัน และหากพิจารณาจากบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวจะเห็นว่า ตำรวจเปรียบเสมือนต้นทางในการดำเนินคดีอาญา เป็นจุดเริ่มต้นแห่งคดีก่อนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ทั้งนี้ การปฏิบัติงานตำรวจสามารถแบ่งภาพรวมได้เป็น 2 บทบาท คือ บทบาทของการบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งประกอบด้วย การป้องกันอาชญากรรม การจับกุมผู้กระทำความผิด การสืบสวนสอบสวน และบทบาทที่สองคือ บทบาทของการให้บริการประชาชนในด้านต่าง ๆ (วิระพงษ์ บุญโญภาส และสุพัตรา แผนวิชิต, 2556, หน้า 39-44)

ถึงแม้ตำรวจจะเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ คอยช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนจากปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรม ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่หลายรูปแบบ ทำให้มีคดีเกิดขึ้นมากมาย บางคดีประชาชนก็มาแจ้งความ บางคดีก็ไม่มาแจ้งความ ซึ่งอาจมองว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือเป็นเรื่องที่คิดว่าหากไปแจ้งความตำรวจก็คงไม่ดำเนินคดี หรือเป็นเรื่องที่เสียเวลา ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ตามหลักกระบวนการยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด ๆ ก็ตามที่ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน และอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตำรวจ นั่นคือภารกิจสำคัญสำหรับอาชีพตำรวจ จึงทำให้ผู้ศึกษาเล็งเห็นถึงปัญหาในการบริหารจัดการคดีในสถานีตำรวจว่ามีการบริหารจัดการอย่างไร

กล่าวคือ จากรายงานโครงการสำรวจข้อมูลสถิติ อาชญากรรมภาคประชาชน (Crime Victimization Surveys) ปี พ.ศ.2559 สำนักงานกิจการยุติธรรม และมหาวิทยาลัยรังสิต, 2559, ได้สำรวจสถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญ' หรือ 'สถิติคดีอาญา 4 กลุ่ม" พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เพศชาย 6,916 คน เพศหญิง 7,594 คน รวม 14,510 คน มีผู้ตกเป็นเหยื่อ 132 ครั้งเรือนจาก 4,400 ครั้งเรือน ตกเป็นเหยื่อที่โดนประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน

*บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระเรื่องการบริหารจัดการคดีในสถานีตำรวจกรมศึกษา กองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มุฮัมหมัดอิลยาซ หลญาปริง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

**นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต โครงการสำหรับนักบริหาร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

68.2% มากที่สุด รองลงมา คือ ถูกหลอกลวง หรือการแอบอ้างใช้ข้อมูล/เอกสาร ส่วนตัว 16.7% ประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย 9.1% อาชญากรรมรูปแบบใหม่ 4.5% และกระทำทางเพศ 1.5% โดยอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และอาชญากรรมการแอบอ้างใช้ข้อมูลฯ ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ทราบเรื่องมากที่สุดตามลำดับ ส่วนอาชญากรรมต่อชีวิตและร่างกายที่เกิดขึ้นใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้รับทราบเรื่องมากกว่า

เหตุผลของการที่เหยื่ออาชญากรรมไม่มาแจ้งความ ส่วนใหญ่ระบุว่าไม่มาแจ้งความเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถทำอะไรได้ ไม่มาแจ้งเพราะเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่สำคัญถึงกับต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ไม่มาแจ้งเพราะคิดว่าตำรวจจะไม่ช่วยเหลือ ไม่มาแจ้งเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ และไม่มาแจ้งเพราะจัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยวิธีการอื่น อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าในเขตต่าง ๆ กรณีที่เหยื่ออาชญากรรมไม่แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นทั้งหมดใช้วิธีการจัดการกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยวิธีอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นวิธีการนอกกฎหมายก็เป็นได้ ทั้งนี้เมื่อแยกพิจารณาสาเหตุดังกล่าวข้างต้น พบว่า กรณีไม่มาแจ้งความเพราะไม่เกิดความเสียหาย เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น เล็กน้อย เป็นเรื่องส่วนตัว ได้จัดการกับเหตุที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เช่น ตก ลงกับผู้กระทำผิด มีเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นมาให้การช่วยเหลือใกล้เคียงสามารถ ตกลงกับผู้กระทำผิดได้ ถูกข่มขู่ จากผู้กระทำผิดหรือผู้เกี่ยวข้อง กลัวว่าจะถูกแก้แค้น หรือถูกทำร้ายจากผู้กระทำผิดหรือ ผู้เกี่ยวข้อง เป็นคนกันเอง/สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้กระทำผิด เป็นเหตุการณ์ที่น่าอัปยศ กลัวว่าจะเสื่อมเสียชื่อเสียง

จากรายงานดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจไทยในปัจจุบันยังไม่ตอบสนองต่อภารกิจที่แท้จริงขององค์กรในเรื่องการคุ้มครองสังคมจากปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานในสถานีตำรวจ เพราะสถานีตำรวจเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและเข้าถึงได้ง่าย จึงเปรียบเสมือนหน้าต่างด่านของระบบงานตำรวจที่จะสะท้อนการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจที่มีต่อประชาชนและสังคม สาเหตุหลักมาจากกระบวนการสอบสวนและประสิทธิภาพในการสอบสวนของตำรวจไทย เนื่องจากการสอบสวนถือเป็นภารกิจที่สำคัญมากในกระบวนการยุติธรรมเพราะมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากการแย่งงานสืบสวนและงานสอบสวนออกจากกัน ทำให้พนักงานสอบสวนซึ่งมีหน้าที่ในการสอบสวนตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 คือ มีหน้าที่ในการรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่นใด ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำผิดมาฟ้องโทษ ไม่ออกไปรวบรวมพยานหลักฐาน มุ่งแต่การทำสำนวนซึ่งเป็นงานเอกสารและเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระบวนการสอบสวน ทั้งนี้พนักงานสอบสวนเพียงแต่ทำการสอบปากคำแล้วทำความเข้าใจ โดยถือว่าเป็นการรวบรวมพยานหลักฐานแล้วทำให้ระบบงานสอบสวนล้มเหลว ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวมาจากกระบวนโครงสร้างและระบบตำแหน่งในสถานีตำรวจและการกำหนดตำแหน่งของพนักงานสอบสวนที่ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 อีกทั้งการนำระบบ ARC หรือ Academic Rank Classification อันเป็นระบบที่ใช้การกำหนดตำแหน่งในงานวิชาการมาใช้ในการกำหนดตำแหน่งของพนักงานสอบสวน ซึ่งเป็นงานลักษณะคดีที่ต้องมีการทำงานเป็นทีม มี

การควบคุม และตรวจสอบการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด ทำให้ระบบตำแหน่งไม่เป็นไปตามหลักการบริหารงานบุคคลที่กำหนดตำแหน่งจะต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน

กองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม สืบสวนสอบสวนการกระทำผิดที่มีโทษทางอาญาเกี่ยวกับ ชีวิตร่างกาย ทรัพย์สิน ผู้มีอิทธิพล มือปืนรับจ้าง อาวุธสงคราม และความผิดอันเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบสุขแก่ประชาชน ในเขตพื้นที่ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล(กรุงเทพมหานคร) การรักษาความปลอดภัยสถานที่ทำการ รวมทั้งปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานในระดับสถานีตำรวจที่มีคดีในความรับผิดชอบค่อนข้างมาก อีกทั้งส่วนใหญ่เป็นคดีที่มีความสำคัญและเป็นที่น่าสนใจของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นคดีที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ตำรวจภายในหน่วยสืบสวนขยายผลจับกุมเอง และคดีที่ประชาชนมาแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาต่อไป

ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ และตอบสนองต่อภารกิจของคณะกรรมการยุติธรรมและการตำรวจ ที่มีบทบาทหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายด้านการบริหารงานยุติธรรม กระบวนการยุติธรรมและการตำรวจ ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายและเพื่อค้นหาความจริง ซึ่งในประเด็นเกี่ยวกับรูปแบบโครงสร้าง และระบบตำแหน่งของพนักงานสอบสวนนั้น พบว่า แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในปัจจุบัน ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ตอบสนองต่อภารกิจของตำรวจอย่างแท้จริง ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตำรวจไทยจึงจำเป็นต้องศึกษาการพัฒนาระบบการบริหารจัดการคดีในสถานีตำรวจ กรณีศึกษา กองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการศึกษาและการรับฟังความคิดเห็นไปประกอบการใช้ในการปฏิบัติงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการคดีในสถานีตำรวจ กรณีศึกษา กองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม
2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขการบริหารจัดการคดีในสถานีตำรวจ กรณีศึกษา กองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม

ระเบียบวิธีวิจัย

ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นหลักโดยแบ่งตามวิธีการและกลุ่มเป้าหมายในแต่ละกลุ่ม คือ การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เจาะลึกจากข้าราชการตำรวจสังกัดกองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม

สรุป และข้อเสนอแนะ

ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการคดีในสถานีตำรวจ กรณีศึกษา กองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม

ด้านคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ (1) ปัญหาอุปสรรคด้านปริมาณงานที่ได้รับมอบหมายมีความเหลื่อมล้ำระหว่างตำรวจหญิงกับตำรวจชาย (2) ปัญหาในการแบ่งมูลฐานความผิดที่แท้จริงที่มาจากการ

สอบปากคำผู้เสียหาย (3) ปัญหาในการจัดการคดีที่ต้องอาศัยความละเอียดอ่อน เช่น คดีเกี่ยวกับเพศ คดีเด็กและเยาวชน (4) ปัญหาในเรื่องของการสอบปากคำ บางครั้งยุ่งยาก ต้องอาศัยไหวพริบ ปฏิภาณ (5) ปัญหาจำนวนตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่มีไม่เพียงพอต่อความรับผิดชอบในคดีต่าง ๆ (6) ปัญหาเรื่องความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารจัดการคดี (7) ปัญหาจากนโยบายที่ผู้บังคับบัญชาระดับสูงกำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ร้อยตำรวจเอกวิทยา ราชแก้ว (2558) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตำรวจฝ่ายสืบสวน กองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน เกิดจากการขาดกำลังพลระดับปฏิบัติการไม่เพียงพอกับการปฏิบัติงาน ทำให้งานที่ออกมาไม่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับการขาดสวัสดิการในการปฏิบัติงาน เช่น เบี้ยเลี้ยง ที่พักอาศัย ที่มีให้ไม่เพียงพอ กับจำนวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอยู่ ทำให้เกิดค่าใช้จ่าย ในการ ดำรงชีวิตประจำวัน

ด้านคดีเกี่ยวกับทรัพย์ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการขอความร่วมมือจากพยานผู้พบเห็นเหตุการณ์ในคดีเกี่ยวกับทรัพย์ (2) ปัญหาในเรื่องของการเก็บหลักฐาน การติดตามจับกุมคนร้าย (3) ปัญหาความเครียดในการบริหารจัดการคดีของตำรวจ (4) ปัญหาการเจรจาไกล่เกลี่ยระหว่างผู้เสียหายทั้ง 2 ฝ่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติชัย รุจิราวิณิช (2558, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า (1) การปฏิบัติหน้าที่ด้านงานสอบสวนของสถานีตำรวจนครบาลกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังขาดแคลนบุคลากร โดยเฉพาะบุคลากรที่เชี่ยวชาญเทคโนโลยีสารสนเทศงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนยังไม่สอดคล้องกับภาระงานที่รับผิดชอบ

ด้านคดีความผิดพิเศษ (1) ปัญหาความกดดันในตัวของพนักงานสอบสวนที่ทำให้เกิดความเครียด (2) ปัญหาความยุ่งยากในการบริหารจัดการคดี (3) ปัญหาเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์รวมทั้งเทคนิคพิเศษในการปฏิบัติงาน (4) ปัญหาการแทรกแซงของผู้มีอิทธิพล (5) ปัญหาเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กร (6) ปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ยากจะควบคุม เช่น สื่อ และเทคโนโลยี สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับงานสืบสวน ที่กล่าวว่า การปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวนจะต้องมีการพัฒนาความรู้ทางด้านกฎหมายต่าง ๆ มีความรู้ทางจิตวิทยาและตรรกวิทยาที่ดี มีความชำนาญในงานสืบสวนสอบสวน

ด้านคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (1) ปัญหาความล่าช้าในการพิสูจน์หลักฐานต่าง ๆ (2) ปัญหาความยุ่งยากในขั้นตอนของกระบวนการสอบสวน (3) ปัญหาเรื่องการรักษาภาพลักษณ์ขององค์กรแห่งรัฐ สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ที่กล่าวว่าจะต้องเน้นในเรื่องของการมีส่วนร่วม การทำงานอย่างโปร่งใส การทำงานที่มีหลักการ การยึดหลักนิติธรรม มีการให้ความสำคัญกับเรื่องต่าง ๆ หลายเรื่อง เช่น ความสนใจของสาธารณชน กระบวนการบริหารหรือการปกครอง และการเป็นพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย

แนวทางการแก้ไขการพัฒนาระบบการบริหารจัดการคดีในสถานีตำรวจ กรณีศึกษา กองกำกับการ 1 กองบังคับการปราบปราม

ด้านคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ (1) ควรให้ความเสมอภาค ยุติธรรมในการมอบหมายภาระงาน (2) ควรทำความเข้าใจในองค์ประกอบของความผิดในการสอบสวน (3) ควรมีการจัดฝึกอบรม เพิ่มพูน

ความรู้ เทคนิควิธีการต่าง ๆ ในงานสืบสวนสอบสวน (4) ควรมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ (5) ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการคลายเครียดให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านการสืบสวนสอบสวน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ร้อยตำรวจเอกวิทยา ราชแก้ว (2558) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตำรวจฝ่ายสืบสวน กองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ควรสอบถามปัญหาของงานที่ทำและสวัสดิการที่พ้ออาศัยให้เพียงพอกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานอยู่ และการพัฒนาการทำงานโดยจัดให้มีการส่งไปฝึกอบรมความรู้เพิ่มเติมเพื่อทันกับเหตุการณ์ต่างๆการก่ออาชญากรรมในปัจจุบันซึ่งมีการพัฒนาตามเทคโนโลยีมีรูปแบบใหม่ ๆ ตลอดเวลาทำให้การสืบสวน มีความยากขึ้น จึงควรให้มีการอบรมด้านยุทธวิธีต่าง ๆ ในการสืบสวนให้ทันสมัย กับเหตุการณ์ปัจจุบันเพื่อให้งานที่ออกมามีประสิทธิภาพ

ด้านคติความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (1) ควรมีการจัดตั้งเป็นคณะทำงานพนักงานสอบสวนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน (2) ควรมีการมอบหมายปริมาณงานให้เหมาะสม ยุติธรรม (3) ควรมีมาตรการในการขอความร่วมมือจากผู้เห็นเหตุการณ์เข้าให้ปากคำ (4) ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการบริหารจัดการคดีให้ชัดเจน (5) ควรมีการจัดทำสถิติในการบริหารจัดการคดี เพื่อนำมากำหนดจุดอ่อน จุดแข็ง ในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ (6) ควรมีการจัดฝึกอบรมเทคนิคการบริหารจัดการความเครียดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการจัดการตนเองได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติชัย รุจิราวิณิชชัย (2558, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานสอบสวนกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คือ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการรายงาน และด้านการจัดทำงบประมาณ

ด้านคติความผิดพิเศษ (1) ควรมอบหมายภาระงานในเวลาการทำงานที่เหมาะสม (2) ควรหาพนักงานสอบสวนผู้ที่มีความชำนาญ เชี่ยวชาญ ในงานด้านนั้น ๆ มาช่วยในการทำคดี (3) ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน (4) ผู้บังคับบัญชาควรมีการบริหารจัดการคดีและสั่งการอย่างเป็นระบบ ชัดเจน และมีความเป็นผู้นำสูง เพื่อเป็นตัวอย่างให้ผู้บังคับบัญชาได้เห็นถึงความกล้าหาญชาญชัย (5) ควรมีการจัดฝึกอบรมเทคนิคต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคดีพิเศษ เช่น การนำกรณีศึกษาของต่างประเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน การศึกษาดูงานคดีต่าง ๆ ในต่างประเทศ เป็นต้น (6) ควรใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการคดีพิเศษ เน้นความโปร่งใส ยุติธรรม ตรวจสอบได้ สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับงานสืบสวน ที่กล่าวว่า ผู้ที่จะทำหน้าที่ด้านการสืบสวนสอบสวนให้ได้ดีจะต้องมีการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่

ด้านคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีแนวทางแก้ไข คือ (1) ควรมีการประสานงานกับเจ้าหน้าที่รัฐ ในการขอเร่งรัดผลการตรวจพิสูจน์ให้ทันตามกรอบเวลา (2) ควรทำการส่งของกลางตรวจพิสูจน์ให้เร็วที่สุดหลังจากได้รับคดีนั้นแล้ว เพื่อความรวดเร็วในการตรวจพิสูจน์ต่อไป (3) ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกให้มีความรวดเร็วในการประสานเอกสารหรือข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้การสอบสวนเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น (4) ควรมีการวางมาตรการ

ในการบริหารจัดการคดีที่ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ยุงยากซับซ้อน (5) ควรมีการวางแผนการปฏิบัติงานที่เป็นระบบ เปิดเผย ตรวจสอบได้ (6) ควรมีมาตรการควบคุมในเรื่องของการนำเสนอข่าวสารของสื่อต่าง ๆ ไม่ให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อรัฐที่แย่ง สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ที่จะต้องมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์งาน ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญกับผลงาน หรือกระบวนการทำงานที่มีความเปลี่ยนแปลงไปในระบบราชการยุคปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1. ควรมีการพัฒนาให้ความรู้ เทคนิค แนวทางการสืบสวนสอบสวนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากคดีต่าง ๆ อาจมีปัจจัยภายนอกที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น เทคโนโลยีที่ทันสมัย เครื่องมือ อุปกรณ์สมัยใหม่ เป็นต้น
2. ควรมีกฎ ระเบียบ ให้ตำรวจภูมิตนในการปฏิบัติงานภายใต้แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ และคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน
3. ควรมีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ เน้นการบูรณาการ การมีส่วนร่วม และการประสานงาน
4. ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติ คำนึงถึงทรัพยากรบุคคลเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน สวัสดิการต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการบริหารจัดการคดีของสถานีตำรวจนครบาล สถานีตำรวจภูธร ต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบผลการศึกษาที่แตกต่างกัน
2. ควรมีการศึกษาในเชิงปริมาณเพิ่มเติม เพื่อหาคำตอบ สถิติอ้างอิง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการได้อย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
3. ควรมีการศึกษาการบริหารจัดการคดีในแต่ละด้านอย่างเจาะลึก และกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน

บรรณานุกรม

- กิตติชัย รุจิราวิจิฉัย. (2558) *การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานสอบสวนของกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ*. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม-สิงหาคม 2558.
- โกวิทย์ โปษยานนท์ และปรัชญา เวสารัชช. (2545). *ระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจกับการประมาณ. การรายได้ของรัฐบาล*. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ชลธิชา สว่างเนตร. (2542). *การรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงานภายในองค์การ และขวัญในการทำงานของพนักงานระดับบังคับบัญชาและวิชาชีพ ของบริษัทผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง จำกัด*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชลิดา ศรมณี. (2555). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ชาติชาย ณ เชียงใหม่. (2543). *การบริหารการพัฒนาชนบทเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน*. กรุงเทพมหานคร : เซ็นจูรี.
- ชุตินา มาลัย. (2538). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความพึงพอใจในการทำงานและความยึดมั่นผูกพัน ต่อองค์การกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศรีสมิติเวช. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). *มารู้จัก COMPETENCY กันเถอะ*. กรุงเทพมหานคร : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ถวิลวดี บุรีกุล. (2546). (พฤษภาคม-สิงหาคม) “*ธรรมาภิบาล : หลักการเพื่อการบริหารรัฐกิจ แนวใหม่,*” วารสารสถาบันพระปกเกล้า. 1(2) : ไม่ปรากฏหน้า. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.kpi.ac.th>. 12 เมษายน 2562.
- ถวิลวดี บุรีกุล และคณะ. (2547). *วัดระดับการบริหารจัดการที่ดี*. นนทบุรี : สถาบันพระปกเกล้า.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2552). *ความหมายของข้อมูล สารสนเทศ และความรู้ในองค์การแห่งความรู้ : จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร : รัตนไตร.
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณ. (2543). *สามประสานในการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในนานาสาระจากรวมพลังเพื่อการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี*. นนทบุรี : สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณ. (2544). *การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : กราฟิเคอแมท.
- นฤมล กิตตะยานนท์. (2527). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พิเชษฐ์ บุญเยี่ยม. (2549). *ศักยภาพการพัฒนาตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ อำเภอละอูน จังหวัดระนอง*. ระนอง : สำนักงานจังหวัดระนอง.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2544). *ทฤษฎีองค์การสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวลักษณ์ กุลพานิช. (2533). *สภาพแวดล้อมกับประสิทธิภาพของงาน*. ข้าราชการ, 35, 16-18.
- รองพล เจริญพันธุ์. (2528). *นิติปรัชญา*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัตกัมพล พันธุ์เพ็ง. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความเหนียวแน่นทางจิตใจ และสุขภาพของพนักงานโรงงานผลิตเลนส์*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรเดช จันทรศร. (2544). *การพัฒนาต้นแบบการบริการสาธารณะที่เป็นเลิศ : กรณีศึกษาจากต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันมาตรฐานภาครัฐแห่งประเทศไทย สำนักงาน ก.พ.
- ร้อยตำรวจเอกวิทยา ราชแก้ว. (2558). *แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตำรวจฝ่ายสืบสวน กองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดร้อยเอ็ด*. รายงานการค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีววิทยาและการบริหารงานยุติธรรมสถาบันอาชีววิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.

- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2547). *ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาผลกระทบภายนอก (Wxternalities) : เรียนรู้จากประสบการณ์จริงขององค์การบริหารส่วนตำบล*. วารสารสถาบันพระปกเกล้า 2(1): 43-60.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2550). *กรอบวิเคราะห์ว่าด้วยความเสี่ยงทางการคลังของรัฐในยุคใหม่*. วารสารการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน 14(2): 137-197.
- ศิริอนันต์ จูฑะเตมีย์. (2529, กรกฎาคม-กันยายน). *ความเครียดหรือสนุกกับงาน*. พยาบาลสาร, 13, 53-55.
- สกุณนารี กาแก้ว. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมในการทำงานกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลตำรวจ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันพระปกเกล้า. (2549). *ทศวรรษ : ตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพมหานคร : แก่นจันทร์.
- สุพิณ เกชาคุปต์. (2555). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการวิจัยและแนวคิดเชิงทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
- สุรพงษ์ มาลี. (2550). *วัฒนธรรมแห่งการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ : แนวทางใหม่ในการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล*. วารสารข้าราชการ, 4, 40-45.
- อรทัย ก๊กผล. (2546). *คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน*. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิปริญาโทสำหรับนักบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรพินท์ ส孚โชคชัย. (2543). *แนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้สำหรับการบริหารงานส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.